

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedő
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
fél évre . . . 2 frt.
negyed évre 1 frt.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petit-sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyitlittér díja 15 frt.

MÁRIA ANNA.

Mária Anna Karolina Pia felséges királyné, néhai V. Ferdinánd magyar király ő felsége neje, május hó 14-én délután 5 óra 10 perczkor, 81 éves korában Prágában elhunyt.

Végnyugalomra Bécsben az uralkodóház sírboltjában helyezték el. — Lelkéért országsszerte gyászimák tartása rendeltetett el.

Áldás emlékére!!

A Bethlen-főiskola.

V. A theologia.

(—) Az erdélyi ref. collegiumok nagyobb részének főiskola nevezete — a miénknek kivételével — mai nap csak a multak hagyományára, a mennyiben a hét collegium közül hatban a felső, tehát elemi-, meg gymnasium, tehát közép-iskola egymásmellettsége képezi a főiskolát. Most, mikor az iskolák színezetnek államosítása kérdésében annyira haladunk a korrallal, hogy ime az állam kormány biztos a mult héten már a Bethlen-főiskola küszöbét is átlépte; ez az iskola, főiskola nevezetere annyival büszkébb lehet, mert az ő közép-iskoláját nem csak az alapot képező elemi s az oldalt képező tanítóképző, hanem a tetőt alkotó theologiai tanfolyam is védelmezi az állami befolyás zaklató irányától. A Bethlen-főiskola főiskola voltát cumulatív tanintézetek közül a theologiainak köszönheti, mert akademiái jellegét kizárólag ez adja meg s bár, úgy a középiskola, mint a tanítóképző rendes tanárai teljesen egyenrangúak és egyenlő jogúak a theologiai rendes tanárokkal, mégis kétségtelen, hogy, úgy az intézetnek, mint előjáróságának és tanári karának befolyásos sulyát egyházi és iskolai élet tekintetében első sorban a theologiai folyam adja meg.

E mellett kétségtelen, hogy a Bethlen-főiskola theologiai akadémiaja, nemcsak az egyházkerületnek azért féltett kincse, mert mindnyájan ebből szélednek el az országgrészben mindenfelé a ref. felekezet hazafias szellemű, képzett, művelt lelkeszei, hanem magának a főiskolának is azért koronája, mert a bennlakási intézmény tekintetében külön-

sen az képezi az elemi és középiskolába járó növendékek szülőinek megnyugtató garantáját, hogy a főiskola tanári karának külső felvigyázása mellett érettebb koru, vezetésre és gondozásra hivatottabb ifjak helyettesítik őket a nevelésben.

A Bethlen-főiskola theologiai fakultásán négy rendes theologiai tanár, a nevelés tanácsos, a közegészségtan rendkívüli tanára és privat-docensként a főiskola seniora, mint segédtanár, adtak elő. Es pedig a I. éveseknek öt tanár, heti 25 órán; a II. éveseknek öt tanár, heti 23 órán; a III. éveseknek hat tanár, heti 28 órán; a IV. éveseknek hat tanár, heti 24 órán.

Beiratkozott e folyamán az I. évre 23, a II-ra 23, a III-ra 24; a IV-re 11 hallgató. Az I. évfolyam 23 hallgatója közül 6, mint a Bethlen-főiskola gymnasiumának végzett növendéke iratkozott be. Más intézetből hozott érettségi vagy theol. bizonyítvánnyal 20 hallgató vétetett fel. Egy III. éves hallgató megelőző engedéllyel a IV. évi tanfolyamról is sikeres vizsgálatot állott ki. Az év végén előléptetve lett 56; javító vizsgálatra lett utasítva 18; osztályozatlan maradt 1; időközben eltávozott 6 és hivatalos kötelesség megszegéséért időközben eltávolítottatott 1. Vallásukra nézve — szinte természetes — mind a 81-en reformátusok voltak; ezt nem is említők meg, ha nem tudnók, hogy a megelőző években egy-egy ev. luth. sőt unitárius vallású hallgató is látogatta a tanfolyamot. Korukra nézve 28—19 év közt váltakoztak, de a végtelen éveknek csak egy-egy képviselőjük volt.

A szülők polgári állására nézve értelmiségi osztályból ered 25; birtokos és földmives osztályból 47; minden többiből 9. Anyanyelvükre nem is reflectálunk; tudni való, hogy a „magyar vallás“ leendő hirdetői mindnyájan magyarok. — A nyelvismeret rovata azt hisszük főleg az általános műveltség mellett tanuskodik; ebből a szempontból említjük meg, hogy az anyanyelven kívül még két nyelven beszélt (német-holland, német-francia, német-román) 16 hallgató; az anyanyelven kívül csak egy nyelven (német-román,) 30 hallgató; csak magyarul 35 hallgató.

A származási hely statisztikájának egy-egy vidékre nézve feltűnőleg eltérő voltát főleg azért nem tartjuk különösnek, mert azt hisszük, hogy a ifjakat a lelkesítő pályára vonzó bennső hivatásuk mellett, főleg lokális szülőföldjük vallásosságának vonása,

de még inkább a betöltés alá jövő, vagy jövőendő állomások szám szerinti aránya von za. Ebből a nézőpontból találjuk magyarázatát annak, hogy a mostani ciklusban megyénk területéről a főiskola akademiájának csak éppen városunkból volt két hallgatója; ellenben maros-tordamegyei volt 25, háromszékmegyei 18, udvarhelymegyei 9, kolozsmegyei 7, szolnokdobokamegyei 6, az összes többi megyékből való 14.

Előmenetelre nézve a vizsgát tett 47 hallgató közül kitűnő és jelesrendű 31: (42%); elsőrendű 28 (38%); másodrendű 15 (20%).

A kitűnő és jelesrendűek százalékát itt is igen magasnak találhatnók, ha nem jutna eszünkbe az, hogy az osztályozott papi állomások elnyerésénél a kandidatatio, főleg az érdemszerinti klasszifikáció okát veszi tekintetbe.

Igazán óhajtuk, hogy adandó másodizben, akár cikksorozatos, akár rövidebb sorainkban, úgy a statistika alapján alkotandó, mint közvetlen megfigyelésünk útján megszerzendő ítéletünkben oly mértékben adhassunk a főiskola virágzása felett örömlünknek és elismerésünknek kifejezést, mint azt ezuttal, — ha halvány vonásokban is — tenni tudtuk.

Csató János alispán beszéde

— a honvéd laktanya alapkövének letételi ünnepélye alkalmával. —
(Május hó 3.)

1848-ik év márczius 15-ike volt azon, Magyarország történelmében korszakot alkotó nagy nap, melyen Budapest, a lakosság határt nem ismerő lelkesülése között, megállapították azon elvek, a melyeknek megvalósulásával képes csak bármely ország s így hazánk is a szellemi haladást, az anyagi jólétet fejleszteni s olyan állammá alakulni, mely fennállását nem a mulékony erőszakra, hanem az emberi legsarkalatosabb jogokra, az alkotmányos szabadság soha el nem évülhető oszlopára fektetve, biztos jövőnek nézhessen elébe.

Felelős hazai kormány, népképviselet, sajtószabadság, jogegyenlőség, közterhek aránylagos hordozása, a jobbágyok eltörlése — mind olyan követelmények, a melyeknek birtokában és élvezetében léve, szintugy csudálkozva gondolunk most, az alkotmányos államok megalkulása korszakában arra, hogy nem sok évtizeddel ezelőtt az ország mindezt nélkülözötte s jogosan szavalhatta el nevezett napon legünnepeltebb költőnk, Petőfi „Talpra magyar“ lelkesítő költeményét s abban jogosan is kérdezhetette, hogy mit választunk? „Rabok legyünk, vagy szabadok?“

TÁRCZA.

A Kocsisné asszony szép esze.

— Székelyföldi rajz. —

Mi tőrés-tagadás, Kocsis András uraméknál Mátisfalván egy idő óta rosszul megyen a dolog. A szép vagyon csak úgy olvad, mint a hájzsir, s aztán nincsen semmi látatja, mintha csak a föld nyelné el az egymás után eladogatott szép darab földek árát. Régebben, míg az a kedves jó fiok élt, örökké azon panaszkodott Kocsisné asszony, hogy milyen sokba kerül a tanítás, azután pedig mikor a „Gyepfej“ lábában levő 12 vékás földet adták el, ismét azzal mentegette magát, hogy annak az árát a patika, doktor és a temetés idegen földön, már előre felemészttette. Igaz, hogy már akkor mondogatta Béri Feriné: jobb volna, ha a halottat esendően hagyná nyugodni s nem beszélne mindig panaszosan róla, hiszen azt úgy is látta a kinek szeme van, hogy nem fiára, hanem magára s leányára költötte el a földek árát. Elég az, hogy Kocsis uram már maholnap eladhatja szerszámait: az ekét, boronát, taligát stb., mert nem lesz mit szántson s boronáljon. És mindennek az oka — Béri Feriné-ként zsákban macskát nem árulva, hanem kimondva kezekben — a Kocsisné asszony okoskodásában és pazarlásában áll, a mivel úgy látszik egészen elrontotta leányát

is. Ki is látott még ilyent. Míg minden jó ravalló „ép-kézláb“ leány maga szövi-varrja, készíti el a parafernum minden részét, a mi csak a háznál kiállitható, — addig Kocsisné a legutolsó takaró ruháig mindent a városi takácsossal szövet leánya számára. A melyik háznál pedig az asszony nem takarékos, ott nincs előmenetel, de van aztán — ha egy kissé préda is — hátramenetel. Élő bizonyosság lett erre a Kocsis András háza. De ők magok úgy voltak vele, mint a hogy a példabeszéd mondja: „Gólyafészek a pap házán. minden ember látja, csak a pap nem látja.“

Különösen Kocsisné asszony egészen így találta jónak, mert erősen hitte, hogy leánya ez által, hogy az ő parafernuma szebb, mint a többi leányoké — bolti és nem közönséges házi — jó szerencsét fog csinálni. Az engedelmséghez szokott Kocsis uram pedig egész elragadtatással hallgatá feleségének okos terveit. „Mégis csak szép esze van ennek az asszonynak, — mondogatá magában, — milyen szépen kifundálta, hogy mikép szerzi meg leányunknak a Petri kománk fiát, ki első gazda Martonfalván. Aztán, ha a leányt eladtuk, róluunk gondot visel a jó Isten valahogy!“

Milyen ügyesen eligazította a dolgát, hogy a Petri fia ne vegye el azt a martonfalvi leányt, a kihez eddig járt. Össze-vissza tán 2 pengőt s egy ejtel (kupa) buzalisztet adott annak a mindentudó Fazakas Juczinak s csinált aztán ő jó hirt annak a leánynak, hogy várhatja már a kéréket. Fazakas Juczi már erősíti is, hogy ő tu-

lajdon fülével hallotta — s ne adjon az Isten neki soha jót, ha olyan igazat nem mond, mint hogy most az égen van az áldott nap — mikor az öreg Petri megmondotta fiának, hogy ha már így van, lehet kapni Mátisfalván elég jó ravalló leányt s onnan fogja megházasítani, különben tudja ezt Martonfalván már a csecs-szopó gyermek is. Találgatták is, hogy valjon kire nézhetnek. Egyik a bíró leányát, másik a tisztartótét hívé s volt olyan is, ki a Kocsisné asszony leányára gondolt. Elszármaltak a különböző hírek Mátisfalvára is, hol Kocsisné asszony természetesen a neki tetszőket válogatta ki.

Egy napon különösen kedvező jelek mutatkoztak, melyek meggyőződéssé erősítették reménységét. — Éppen vasárnap reggel volt. Kocsisné sietett az ebéd elkészítésével, hogy aztán a kész ételeket a parázsra hagyva, mehessen el ő is a templomba házanépével.

Nem is esoda, hogy kívánczozott. Ma fog először prédikálni a tiszteletes ur fia, ki épen egy tanító keze alá járt az ő meghalt fiával.

Én istenem! ha élne, milyen nagy gyönyörűsége lenne most benne.

Hanem istennel nem lehet perbe szállni. Zugolódás nélkül készült tehát osztozni legalább a más örömében. Szegény tiszteletes asszony, bizonyosan az egész templomozás alatt sirni fog örömében.

Igy elmélkedett magában Kocsisné asszony, forgolódva az ebéd körül a konyhában, midőn egyszerre három eleven szikra pattant ki a tűzből. Az előbb már két

Mint mikor a felhők homályos tömkegéből kibontakozó tavaszi nap fényével elárasztja a földet s hő sugarai a szunnyadó csirák millióiban felébreszti az életet, úgy árasztotta szét világító sugarait az országban a Budapesten felkelt szabadság napja s gyújtotta fel minden igaz honfi lelkében a szabadság iránti vágyat s milliók ajkairól visszhangzott a válasz, hogy: „Szabadok akarunk lenni!”

Fényes küldöttség ment fel Bécsbe V. Ferdinánd felséges királyunkhoz, a nemzet kívánságainak megadását kérni s a jó király nem csak megadta azokat, hanem sietett is a magyar felelős kormányt kinevezni.

Mily öröm, mily boldog érzet lepte el minden igaz honfi keblét! minő szép remények fűződtek a jövőhöz!...

Elérte tehát valahára a nemzet, hogy urává lehetett saját hazájának, — fejlesztheti, intézheti immár annak ügyeit saját népei boldogítására; s hogy fognak a munkában majd azok is segédkezni, kikkel megosztott a birtok, kik szabaddá tettek egy tollvonással s egyenlővé lettek a törvény előtt az ország első zászlós uraival!

Fájdalom! a milyen szép és reményteljes kecségető volt a kezdet, éppen olyan fájdalmassá és sötétté alakult a vége.

Azon urak, kik megszokták volt Magyarországot saját politikájuk szempontjából kormányozni, s a kiknek kezéből a viszonyok változtával kiköltött a gyep, — nem nyugodtak belé a helyzetbe, sőt ellenkezőleg hozzá fogtak minden eszköz felhasználásával a nyert vívmányok megsemmisítéséhez, nem rettenvén vissza még a fajgyűlöletnek felébresztésétől is s átkos működésük következtében békétlenkedett az, mi egy országot legborzasztóbban szokott sujtani.

A nemzetiségek, kik addig békében éltek velünk, — midőn a szabadság napja felsütött egünken, a reactio szennyes lelkű vezetői által tévútra vezetve, fegyvert fogtak a szabadság, az alkotmány megsemmisítésére.

Először is az ugynevezett római sáncoknál ütötte fel fejét az ellen, majd egy horvát sereg tört be az országba s miután a hadsereg is fegyveresen lépett fel ellenünk, ez felhívásnak tekintett más nemzetiségek részéről is a magyart megtámadni.

És mindezen megtámadásokkal szembe mivel védhette igaz jogát a nemzet?

A megtámadásnak elején volt ugyan néhány ezred katona a magyar hadügyminiszter rendelkezése alá bocsátva, s azoknak egyrésze hősen ki is tartott mellettünk, de mi volt ezen kis sereg a folytonosan szaporodó ellennek százezereivel szembe?

Hadsereget kellett tehát teremteni, mely az ellenséggel ne csak szembe szálljon, hanem azt le is győzze s az országból kiszorítsa.

És a hadsereg megalakult.

A tanuló félre tette könyvét, a családapa oda hagyta családját, az agg elfelejtette testi gyengeségét, a földmives, az iparos éppen úgy, mind a főurak oda hagyták a műhelyt, házat és kastélyt s felfegyverkezve éppen úgy a mind lehetett beállottak honvédek védelmezni a hazát.

Tarka sereg volt ez, egyenruhába öltöztetni nem igen volt mivel, bégyakorlására pedig éppen nem volt idő; hisz az ellenség már nyakán volt.

Ezen körülmények indíthatták valószínűleg, főgenerális herczeg Windischgrätzet, midőn Budára érkezett s a kir.

izben kergette el a nagy kender-magos kakast, mely a házzal éppen szembe állva kukorigolt s most féltében hátramenve a szénakütegről folytatja tovább. A tornácra is már több látott fecskét repülni át, s midőn mind ezekhez az is eszébe jutott, hogy az éjszaka három disznót látott álmában, önkénytelen töltötte tele azt a fazekát, melyikben a háznépe számára csak félig szokott készíteni. A megölt rucának is csak felét szánta volt az ebédre s most mégis az egészet felaprázta a lábosba.

Hogys ne! ennyi biztos jel után okvetlenül vendégnek kell jöni — gondolá magában. Már egészen elfeledkezett a templomba menésről, midőn leánya trefáson figyelmezteté, hogy „felakadt már a harangozó”, siessen hát, ha nem akar elkésni a templomból. De Kocsisú asszony mind csak magában elmélkedett, raskogatva a lábosba a rucza czombjait: valjon hányan jönnek? ki fogja megenni a szárnyát, ki a nyert? De nemsokára eligazodhatott, mert mialatt leányától vagy háromszor szorakozottan kérdezte újra: „mit mondtál fiam?” hirtelen ki nyílt a roskatag léces kapu — természetesen nem magára, mert emelte azt izmos vállával Petri Gábor, az öreg Petri pedig, ki feleségével a szekéren ült, behajtotta a két pejt.

Nesze neki templomba menés, — kiáltott fel Kocsisú asszony, — megértvén leánya sürgetését, de ugyanakkor meglátva az érkezőket.

Sietősebb baj van itt most a templomba menésnél. Nagyon kell mindenre ilyenkor ügyelni, mikor háztűz látók vannak. S hátha egyenesen leánykórbe jöttek! Abban sincs semmi lehetetlenség, hiszen rég ismerik Petri uramék a Kocsis uramék háztájékát, jól tudják, hogy jó familia; mire való lenne tehát a sok teketória.

(Vége következik)

várpalotába lakást foglalt, azon megvető nyilatkozatra: finita comedia, vége a komédiának.

De nem azért fogott fegyvert a nemzet és nem azért vették fel harcossai a honvéd nevet, hogy komédiát játszassanak magokkal, hanem fegyvert fogott azért, hogy védelmezze hazáját, szabadságát, utolsó csepp véréig s vivja ki létfogát azon nének, a mely név alatt sereg lett a szabadság zászlója alá.

És küzdött is nevéhez méltóan elszántan és dicsően; lobogóit győzelemről-győzelemre vezette, vissza foglalta az egész országot, legyőzte a fellázított nemzetiségeket s részben idegen földre szorította ki azon fegyelmezett és jól felszerelt hadsereget, mely az előtt 37 évvel a század legnagyobb hadvezérével I. Napoleonnal és vitéz hadseregével szembe diadalmasan lengette zászlóit Párizsig.

És ezen győzelmek felébresztették Magyarországot irányában Európa államainak figyelmét is tudtára adták a világnak, hogy nem csak él még, kit elfeledtek — a magyar, — hanem méltó is őseinek birnévére.

Igy alakult meg a honvédség, így tette dicsővé nevét, és így mutatta meg a világnak, hogy van Magyarország.

Azonban, azon absolutisták korában még a szomszédba se tühették a szabad intézményeket az absolutisták államok urai s az orosz czár székes előzőkeny-séggel küldötte seregeit Magyarországra a szabadság leigázására s a honvédség megsemmisítésére.

Bármily nagy legyen a bátorság, kitartás és lelkesültség a sokkal nagyobb erővel szembe a gyengébb végtére kimorúl s így a sokszorosan nagyobb erő előtt hosszas csaták után, meg kellett hajolni s az összes honvédség a muszkáknak le rakta fegyverét.

Bevégettet a harc, s annyi szép reménynek oly hősi küzdelemnek eredménye képen csak a honvéd név dicsősége maradt fenn.

Szomorú idők következtek.

A reactio politikája megboszlotta maga magát. A felzaklatott nemzetiségek reményeikben megcsalódva, mert nem tettek urává a helyzetnek, szélylyel húzó eszméket kezdtek importálni.

Külháborukba esaták és országrészek veszték.

És mind ezen szomorú viszonyok közepette nem találtatott a fenn álló kormánynál egyetlen egy államférfi, ki a birodalom helyzetét elfogulatlanul képes lett volna megbírálni és elég böcs lett volna tanulni és felejtetni.

A népek kívánalmaival ellentétes kormányzat idővel a leghatalmasabb államot is végveszélybe sodorja s miénket is kezdette már a diplomacia második beteg embernek elnevezni.

S ki tudja nem teljesedett volna e bé a jóslat, ha nem gondoskodott volna a gondviselés egy böcs, egy nemes szívű mentőről, ki tudott tanulni, de tudott felejtetni is s ki a trónnak fényét a népnek boldogságában biztonságát azoknak megelégedésében kereste.

Ezen böcs, ezen nemes szívű férfi Ő Felsőge, a Király volt.

Ő vette át birodalma ügyének felügyeletét s népei iránti atyai szeretettől vezetve ő adta vissza azoknak alkotmányos jogaikat, melyeket nem csak fenn tart, hanem meg is tartat.

Felsőges királyunk kegyelméből hazánk is vissza nyervén önkormányzati jogát, országgyűlése első tendő közé sorolta azon hadsereget, mely a nemzetre annyi dicsőséget hozott, újból szervezni.

Sulyos pénzügyi viszonyok nehezültek az országra s így mi reánk adózókra, de mégis szívesen hozzuk az áldozatot a honvédségnek, mivel hisszük és reméljük, hogy valamint erőnk és dicsőségünk volt a multban, az leand a jövőben is és Alsó-Fehérmegye Nagy-Enyed városával, mely megyét és várost a legnagyobb pusztulás és nyomor érte, más megyék és városok között az első honvédség alakulása idejében kétszeresen kívánt áldozatot hozni, midőn elhatározta saját erején két honvéd zászlóalj részére laktanyát építeni.

Ezen laktanya alapkövének ünnepélyes letevésére gyűltünk ma ide, azon reménytől vezetve, miszerint ezen épületben, míg egyfelől a hadi tudományok a kor igényeinek megfelelőleg és sikerrel fognak taníttatni, másfelől azon hazafias szellem, mely az első honvédséget áthattotta, és nagygyá tette, méltó hajlékot fog benne nyerni.

Vezesse tehát a hadi tudományokban és kiképzésében siker mindazokat, kik ezen emelendő épületben rövidebb, vagy hosszabb ideig lakni fognak s ha békétlenkedend majd azon időszak, midőn zászlóik alatt ellenség ellen kellend menniök vezesse őket elődjeknek dicső szelleme, hogy tudjanak győzni s ha kell meghalni a királyért, hazáért és alkotmányos szabadságunkért!!

Prielle Kornelia legyen körünkben üdvözölve.

Városunk közönségére nézve egy pár rendkívül érdekes este ígérkezik. Derék színművészet egyik királynőjét: Szerdehelyi Kálmáné szül. Prielle Korneliát megnyerni, hogy hozzánk lejjön és négy színelőadásban, mint vendég fölléjjen.

Prielle Kornelia ezen meghívásnak örömmel engedett. Ugyanis vissza emlékezett, hogy színművésznői pályáját Enyeden kezdette meg. Ezelőtt éppen 40 esztendővel 1844. nyarán a színpad világot jelentő deszkáira Enyeden lépett fel először.

Kik azon korból ma még életben vannak, elevenen emlékeznek vissza, hogy a sugár természetű ifjú nő már első fellépése alkalmával külső megjelenésének bájjával, meglepő szépségével, könnyed mozgásával, zengzetes hangjával s kiváló alakító képességével mily kellemesen lepte meg, ragadta magával e kis város művelt műértő közönségét. Már akkor előre lehetett látni, hogy Prielle Kornelia valóban hivatva van arra, hogy a magyar színművészet életében azok között foglaljon helyet, kik ezen akkor még mindig tervezett pályának fényt és dicsőséget fognak szerezni.

Kik akkor hozzá eme reményt fűzték volt, csak annyiban csalódtak — a legkellemesebben — hogy Prielle Kornelia Enyeden történt fellépése után a színművészet pályáján csakhamar még nagyobbra nőtte ki magát, mint a minő reményt hozzája fűzték. Az az ifjú nő, ki akkor a mostani ó városháza udvarán álló rögtönözött nyári színpadon állott dicsőséges pályájának reggelén, csakhamar vakító fényvel kezdett ragyogni a magyar színművészet egén.

1844. óta sok idő, éppen 40 esztendő járt le. Sok idő egy ember s főleg egy színművésznő életében. Sokan, kik 1844. nyarán Enyeden a kezdő művésznő meglepő szép játéka iránti elismerésüknek a színni nem akaró tapsvihárban adtak kifejezést, részint rég csendes emberekké váltak, részint a hosszú évsor sulya és a letűnt viharos korszak küzdelmeiben megöszültek, kifáradtak. Enyed is ezen idő alatt nagy idöket és nagy szenvedéseket élt át.

Prielle Kornelia a nagy művésznő vállaira is nagy idő sulya nehezkedett. — De milyen volt reá nézve ez a negyven év? Egy fényesen megfutott pályának gyönyörű korszaka. A megérdemelt és megnyert dicsőség koszorúinak termő virágos kertje. És milyen volt általán a magyar színpadra nézve e korszak? Ennek európai híre emelkedésének szép, de küzdelmes időszaka.

Prielle Kornelia aztán, hogy Enyedről 1844. nyarán távozott, tovább folytatta itt megkezdett pályafutását. És látta a nemzetet művészetét előtt nagy és méltó elismeréssel meghajolni. Látta elismerés koszorúit lábai előtt halomra gyűlni. Látta, hogy a magyar thália az ő nagyszabású közreműködésével miképen küzd fel magát s foglalja el a nemzet elismerésében és becsülésében hivatott helyét. „Enyeden kezdtem színi pályafutásomat, óhajtom, hogy 40 év lejártá után oda még egyszer vissza térjek s ama kis város színpadán még egyszer fellépjek” válaszoló Sztupa felhívására a nagy művésznő.

Hozza Isten őt körünkbe jó egészségben! Ha ő óhajtozott látni még egyszer Enyedet, melyet ifjan, szépen, reménytelte kebellet hagyott volt el, mint kezdő művésznő, mi bizonyára százszor inkább óhajtozunk körünkben üdvözölhetni őt, a magyar színpad egyik koszorú királynőjét s élvezhetni művészetének gazdagságát. Prielle Kornelia legyen körünkben üdvözölve!

Meghívó.

— Sz. 3930—1884. Alsó-Fehérmegye aispánjától. —

A tavaszi rendes közgyűlés — főispán ur ő mlgának 122. szám alatt kelt felhívása folytán — folyó május hó 16-án délelőtt 9 órakor kezdőleg fog megtartatni.

Tárgyai: 1. A m. igazoló bizottság jelentése. 2. A m. házi pénztár 1883. évi zárszámadása. 3. Alispáni jelentés. Belügyminiszteri leiratok: 4. a törvényhatósági tisztviselők fokozandó tevékenysége iránt. 5. A házi pénztári vizsgálatokról teendő jelentések tárgyában. 6. A fizetési előlegek ügyében alkotandó szabályrendelet iránt. 7. Megyei tisztviselői nyugdíj-alap létesítése végett. 8. A marosújvári j. szolgabírószághoz hivatala és lakása ügyében. 9. Körösvízi körök felállítását iránt. 10. A pótdó kivetése tárgyában hozott szabályrendelet módosítása tárgyában. 11. A gözcseplőgépek körül foglalkozó munkások testi épségének biztosítása tárgyában hozott szabályrendelet módosítása végett. 12. A községi és közös pástroltatás alatt levő szőlők stb.-ről szóló szabályrendelet módosítása végett. — 13. Gyula-Fehérvár sz. kir. város szervezeti szabályrendeletének módosítása. 14. Vizakna r. tanácsú város szervezeti szabályrendelete. 15. Gyula-Fehérvári képviselőlet folyamodása a községi pénzek kölesön adása tárgyában. 16. Vizaknai képviselőlet határozata az erdő- és mezőfelügyelő kárainak kárpótlása tárgyában. 17. Nagy-Enyed város és Horváth Ferenc-féle vásárügy. 18. N.-Enyed város által a Horváth Ferenc-féle vásár folytán átvállalt 18,000 frt törlesztési kölesön. 19. N.-Enyed város és Mártonffy József között kötött eladási szerződés. 20. Nagy-Enyed város és Straub Jánosné között haszonbérleti ügy. 21. Nagy-Enyed város és a nagyenyedi gyümölcsészeti egyesület közötti haszonbérlet ügye. 22. Nagy-Enyed város és néhai báró Kemény István utódai között kötött vásárügye. 23. Nagy-Enyed város által a honvéd laktanya építésére fölveendő 50,000 frt törlesztési kölesön

ügye. 24. Javaslat a tavaszi bizottsági közgyűlésnek korábbi határidőre való megállapítása iránt. 25. Kir. kincstár panaszja Zalathnai Kristea Achim által engedély nélkül épített gátak miatt. 26. Buesumi özv. Dancsné panaszja Todesku Jánosné ellen elfoglalt vízhasználatá miatt. 27. Nagylaki rév ügye. 28. Előterjesztés a megyeház hátsó udvarának részbeni kikövezése iránt. 29. Előterjesztés a megyei közmunka felosztása iránt. 30. Benkő Ferencz indítványa a szárazvámi utnak Dombon át Küküllőmegyével való összeköttetése tárgyában. 31. Verespataki képviselő határozatai: 1. Ebergényi Soma és neje házának átvétele végett. 2. a gör. cath. egyház által átvállalt adósság kamatainak elengedése iránt. 32. Felgyógy község és Balog Juon közötti vásár szerződés. 33. Kiskereki képviselő legelő hasznosbéri ügyben hozott határozata s ezzel kapcsolatban Istadia Juon fellebbezése a reá rótt legelő-hasznosbér iránt. 34. Az 1876. VI. t. cz. 55. §. értelmében helyettes tiszti ügyész választása. 35. Bányaadó kivétő bizottság tagjainak megválasztása. 36. Adófelszámolási bizottság tagjainak megválasztása. 37. A kataszteri járási földadó bizottságok megürlt tagsági helyeinek betöltése. 38. Lóavató bizottság elnökének megválasztása. 39. Kisküküllő és Udvarhelymegyék s az erdélyi gazdasági egyet felirata a románai marha behozatala tárgyában. 40. Hontmegye felirata a közjegyzői intézményre vonatkozó javaslat 20 §-nak megváltoztatása iránt. 41. Torontálmegye felirata az 1871. XVIII. t. cz. 100. §. és az 1876. VII. t. cz. 17. §-nak módosítása végett. 42. Torontálmegye felirata a községi takarékpénztárak és a kötelező tűzbiztosítás tárgyában. 43. A felvidéki magyar közművelődési egyesület felhívása. 44. Az országos vadászati védegyelet felhívása az orrvadászat s a tiltott vadárulás eltiltása érdekében. 45. Községi költségvetések és zárszámadások. 46. Gyulafehérvári Bányai Károly kérelme zálogüzlete kamatainak fölemelése végett. 47. Indítványok s ezután beérkező oly sürgős természetű ügyek, melyek a f. hó 15-én tartandó választmányi gyűlés által tárgyalás alá terjesztetnek.

Nagy-Enyeden, 1884. évi május hó 6-án.

Csató János,
alispán.

Zárszámadási kimutatás

Alsó-Fehérmegye házi pénztára által 1883-ik évben különböző címek alatt kezelt pénzek és értékekről.

I. Közigazgatási, árva- és gyámhatóságai javadalmazásokról:	
Felsőbb hatóságilag megállapított pénztármaradék 1882. évről	26.87
Javadalmazás és megterítésből bevételek	46008.15
Összes évi bevétel	46035.02
Számadás rendén igazolt összes kiadás	45187.91
Marad 1884-re pénztár készlet	847.11

II. A megyei árva tartalék alapról:	
Megeye bizottságilag megállapított pénztármaradék 1882-ik évről	3883.90
Az év folyótani bevétel	4495.81
Összes évi bevétel	8379.71
Számadás rendén igazolt kiadás	3883.90
Marad 1884-re pénztár készlet	4495.81

III. Árvai pénztárak és értékekről:	
M. bizott. megáll. pénztármaradék 1882. évről	43023.48
Az év folyótani bevétel	8004.83
Összes évi bevétel	51028.31
Számadás rendén igazolt kiadás	6957.14
Marad 1884-re pénztár készlet	44071.17

IV. Közigazgatási letételekről:	
M. bizott. megáll. pénztármaradék 1882. évről	1992.10
Az év folyótani bevétel	534.46
Összes évi bevétel	2526.56
Számadás rendén igazolt kiadás	1976.46
Marad 1884-re pénztár készlet	550.10

V. A közmunka-váltás alapról:	
M. bizott. megáll. pénztármaradék 1882. évről	12643.84 $\frac{1}{2}$
Az év folyótani bevétel	23196.69
Összes évi bevétel	35840.53 $\frac{1}{2}$
Számadás rendén igazolt kiadás	26122.34
Marad 1884-re pénztár készlet	9718.19 $\frac{1}{2}$

VI. A megyei betegápolási alapról:	
M. bizott. megáll. pénztármaradék 1882. évről	76.83
Az év folyótani bevétel	2049.86
Összes évi bevétel	2126.69
Számadás rendén igazolt kiadás	2126.33
Marad 1884-re pénztár készlet	39.

Színészet.

Sztupa A. szintársulata által a hó 3-án szinre került a „Koldus diák.” Sokan voltunk, pedig csak a felemelt hely-árak csalogattak, mert azt nem is sejtettük előre, hogy nagy dob is lesz. De bármí gyűjtött is össze oly szép számmal, megérdemelte az előadás. Leóvey I. (Palmatika Navalszka) szerepében a szerencsétlen húságot, melyet a szegénység sem képes orvosolni, sőt ellenkezőleg erőt ad ennek viselésére, a leghívebben mutatá be. Ligethyné (Laura) ügyes játékaival és szép énekével sok tapsot nyert s meg is érdemelte. Gálosyné (Broniszlava) szerepének ügyes előadása a folytonos éhezés mulatságos jelzése által sokszor derűltségre ragadta a közönséget. Az előadás hatását, a koldus diákok helyett, Ollandorf ezredes (Kulinyi)

biztosította; bár néhol nyelvbőlásokkal is ékeskedett, mi ezt szokott élénk játékaért elnézzük, csak a műkedvelő társulattal tudjon kibékülni, melyre rögtönözve ráénekelte. A „nagy dob” után, a koldus diákok lettek volna a „nagyobb” szereplők, de bizony elért volna még egy kis praelectio a szerepre vonatkozólag s e miatt nem szólhatunk azon elismeréssel a diák urakról, amelyet megkíván a collegi-álítás, s megkívánhatna Komlósi és Gálosi ur is az eddigi sikerek után. Hanem... spongyát rá!! A kardalok zavarosak, erre a karmesternél van a spongya. Vasárnap, május 4-én „A peleskei nótárius” adták Gáál J.-nek e soha el nem évülő, mindig jó és mindig új darabján kitünően mulatott a szép számu közönség. Kulinyi (nótárius) a magasabb igényeknek is megfelelő alakításban mutatta be Zajtay — de eadem — Istvánt. Páros jelenetei Baczur Gazsival folytonos jó hangulatban tartotta a közönséget. Rögtönözéseim igen jól mulattunk Fatalitásain is szerencsésen tul esett, nekünk szint ugy jól estek szerencsétlenségei. Nemes levelét is hitelesítették ez előadás után, de ráult s így más hatósághoz kell folyamodnia. Mihálovics P. (Baczur Gazsi) valódi juratus volt. Szép tenor hangjával jól énekelte az énekes részleteket. Játéka nagy gyakorlottságot mutat. Üres helyet pótol a társulatnál. Minthogy nagyob-ára csoportokban működtek, kis szerepük miatt nem tárgyalhatjuk bővebben a többit. Ligethyné „helyre” kis bíroné asszony volt. Ki kell emelnünk továbbá Komlósi-nét, Gálosit és nejét, Leóvey Ilkát és Iványit. S végül a vasas németeket és betyárosokat. A betyárok nygan több magyar vért mutatnak vala, ha vagy egyet énekeltek volna. A vasas németek pedig szerényebb mulatsággal is ezélt értek volna, mert így olyan formán tűnt fel a dolog, mintha egyik másik „bennebb” lett volna rugva — mint az „írás” — rendelő. A kar a végén az „Isten adj hazánk felett”-et korektebből is énekelhetne volna. Máj. 6. „A koldus diák” másodsor, rendes helyárrakkal kis számu közönség előtt; pedig ez már többet ért az 1-ső „drága” előadásnál. A A betanulás semmi kívánni valót se hagyott fenn. Gálosi esinoseit zajosan tapsolták. Komlósinak több tűz, nagyobb hæv és valódi érzés kellett volna, akár Lengyelországért, akár a szabadságért, akár pedig a — diákságért, különben a többi ezzel jár. Kulinyi coupletjeit szünni nem akaró taps kísérte. Igen találó volt a kaszárnya s a színház egybevetése. Hanem nálunk is még sokáig meg fogja előzni a kaszárnya a színházat. Spongyát rá!! Május 7. „Narciss és Pompadour bukása.” Igen kis számu közönség, főleg üres ház. Pedig az előadás nagyobb részvétel érdemelt volna, mert jól betanult és gyorsmenetű volt. Komáromy (Narciss) igen jól felfogott helyes alakítást mutatott. Szép jelenetei voltak Dovissal a 2. felvonásban s a 4. felv. 2. jelenetében. Az 5. felvonásban heves kitérésénél elhagyta hangja. Esése művészi volt. Homokainé a beteg Pompadourt jól adta, de a hatalomhoz nem elég erős a hangja, amint a 3. és 5. felvban bemutatta. Leóvey I. (Doris) osztja meg az est sikerének oroszán részét Komáromyval. Kellő bensőséggel, igazi hævvel és lélekkel szavalt és játszott. Mindenik szép jelenetet megtapsolta a ház minők valának: a 2. felv., a 4. felv. 2. része s az 5. felv. Csiky László miniszterelnökét is dícséret illeti, nemkülönbén a kisebb szereplők képviselőit, mint Gálosi-nét, ki hű képét adta a szenvedő királynénak. Továbbá Iványi, Kulinyi és Komlósi megtestesült bölcsesség voltak (encyclopaedisták). Az előadás nagyobb közönséget érdemelt volna, de a darab nem. Először adatott — nyugod-ják esendesen!! Máj. 8-án két kis írb „Robin orvos” és „A pajkos diákok”, került szinre. Az 1-ből Komáromy-t és Gálosi-nét elismeréssel és dícsérettel kell kimelnünk. A 2. is jól sikerült. A diákok közül Gálosiné és K. Biró Anna kitünő, Komlósiné, Kerekes, Batosi és Czakó — jeles a többi — primás. A kik egy szót se szóltak egy fokkal jobbak a kitünőnél, ezt már magamról tudom. Ligethyné és Mihálovics élénk tapsban részesültek, meg is érdemelték. A koresmáros is jó volt, de csizmatakarítója se lehetett a pompás csizmatakarítónak Kulinyinak. A közönségnek nem kívánunk több élvezetet egy hétre a színészektől, de a színészeknek nagyobb pártolást a közönségtől: igen-igen! — A hét folyótán különösen ajánljuk a t. közönség figyelmébe Baradix mulattató, „A gyöngéd rokonok” cz. vígjátékát, mely Kulinyi Márton jutalomjátékaul e hó 13-án fog adatni. Kulinyi viszonyára, mint a multból kiérdemli, mind ezen előadás sikere által ki fogja érdemelni a közönség teljes pártfogását.

VEGYES HIREK.

— Prielle Kornelia nagy művésznők f. hó 16-án a gyorsnattal fog megérkezni. 17-én kezd meg vendégszerelését és az eddigi megállapodás szerint következő darabokban fog fellépni: „Córa és 47. czikk” dráma 4 felvonásban; „Georges herczegnő” párisi életkép ifj. Dumas Sándortól; „Női harc, vagy párba szerelében,” vígjáték 3 felvonásban; „Buborékok” vígjáték 3 felv. Csiky Gergelytől. Felhívjuk közönségünk figyelmét kiváló mű-élvezetre. — Prielle Kornelia Enyeden léte alatt dr. Bo cz József ur szives vendégszeretétét fogja igénybe venni.

— Hymen. Berde Sándor kaczói ref. kör-lelkész folyó hó 10-én tartá menyegzőjét özvegy Veress Károlyné urnő kedves leányával, Veress Mari kis-asszonnyal. Az egyházi áldást az uj párra tisz. Cseresnyés Ödön b. bocsárdi ref. lelkész adá. Az Urnak áldása legyen a kedves ifju pár szövetségén!

— A állandó választmány f. hó 15-én délelőtt gyűlést tart.

— A marosujvári v. kerületben br. Kemény Endre képviselőjelölt, — az alvinczi választó kerületben; Zeyk Dániel képviselő ma, 11-én tartja meg program-, ille-tőleg beszámoló beszédeiket.

— Munkatársainkhoz! Tisztelettel kérjük, hogy a képviselő választási mozgalmakról a legrészletesebben értesíteni sziveskedjenek.

— Meghívás. Néhai Mihályi Károly tanár sirköve, melyre a Bethlen-főiskola theol. dalkara a közelebbi években hangversenyeket rendezett, fel van állítva. A sirkövet az ifjuság az örök emlékü tanárhoz méltó ünnepélyességgel fogja a jövőnek átadni, még e hét folyótán. Az előleges intézkedések szerint e hó 14-én d. e. 10 órakor fog megtartatni az ünnepély a temetőben, alkalmatlan idő esetén azonban a legközelebbi szép napra marad. Ezekről azon reményben értesítjük a t. közönséget, hogy részvétele által a jeles férfi emléke iránti tiszteletét kimutatni és az ifjuság ünnepélyét emelni nem tagadandja meg.

— Uj közkutatót ását a város a Szentkirály-utczából a patak mellett levezető utnál. Ha sikerül, a Szentkirály és Tövis-utczabeliek egy nagy hiánya meg lesz szüntetve.

— Figyelmeztetés. Miután az e folyó hó 18. és 19-én megtartandó egyházmegyei közgyűlés két napot fog igénybe venni, azon t. közgyűlési tagok, kik magokat elszállásoltatni óhajtják, felhivatnak, hogy eziránti óhajtasukat t. Málnási Lajos urat a maga idejében tudassák. — A rendező bizottság.

— A Bethlen-főiskola theologiai önképző köre a nagy reformator Zwingli Ulrich születésének negy százados évfordulóját e hó 10-én a főiskola nagytermében tartott díszgyűlésén ünnepelte meg, a tanári testület, tisz. Berde Sándor kaczói lelkész és a főiskola felsőbb osztályu növendékeinek jelenlétében. Az ünnepet a theol. ifjuság buzgó éneke nyitotta meg, mit követett Vasárhelyi Boldizsár IV. éves theologusnak Zwingli emlékezetére irt alkalmi imája. Majd Ferencz Sámuel IV. éves theologus „Zwingli mint pap” czimű felolvasásába az élettrajzi elősorolása mellett Zwingli reformatori és papi működését emelkedett szellemben és találólag jellemezte, melynek végeztével Bodor János IV. éves theologus olvasta föl ez alkalomra irt egyházi beszédet föltüntetvén abban azon indokokat, melyek a reformatiót létrehozták és azon álláspontot, melyet a protestantismus és catholicismus ma is egymással szemben elfoglal. A műsor ötödik pontját Irsay József VI. éves theologus megható imája képezte, melynek végeztével a theologiai ifjuság éneke mellett az ünnepély véget ért. Az egész ünnepély minden pontjában méltó volt a Zwingli nagy szelleméhez és a theologiai ifjuság régi jó hirnevéhez.

— Hamis bankó-terjesztő banda egyik tagját tartóztatta le Csernátóni V. Péter kir. járásbíró f. hó 4-én Duna Péter nagyenyedi lakos személyében. Állítólag egy zsidó utazó figyelmeztette volna erre a járásbíró, ki a délelőtti omnibus vonathoz kimenvén, a nevezettet felszólította tárczája átadására, mit az megtevén, abban 20 drb hamis 10 frtost talált. Rögtön letartóztatta házána s még más gyanúsítottaknál nyomozatot tartott, de eredménytelenül. Időközben azonban már tuladott a banda pár hamis tizesen, amit az illető kárvalottak beszéde szerint este hoztak apróbb vásárlások ürügye alatt. A tizesek durván rajzolt, kékre festett papírra voltak nyomtatva.

— 900 magyar népdal zongorára alkalmazva. A „Magyar Dal-Album” czimű egytetemes magyar népdalgyűjtemény V. kötetéből most jelent meg az 5. füzet a 880—900. számu, következő dallamokkal: 1. Haragszik a gazda. 2. Haragszik a rózsám anyja. 3. Haragszom az olyan szóra. 4. Ha valaki vigan él. 5. Három színű a nemzeti lobogó. 6. Házasodik a lapát. 7. Hegyen ülök búsan nézek. 8. Hej! bundám galléra. 9. Hej, csak azt kérdeim tőled. 10. Hej, ne busulj Barna Bandi. 11. Hej, nekem hát vigasztalást. 12. Hej szerelmem, te átkozott szerelem. 13. Hervadozó bokor alatt. 14. Hirt nem hallok már felőled. 15. Hogy elcsaptak a mesterek. 16. Hogy ha szeretsz, szívből szeress. 17. Hogy mehetnék én tehozzád. 18. Hóka lovam a tilosba. 19. Huzd rá czigány, tudod te már. — Ára a már megjelent és zongorára alkalmazott összes 900 magyar népdalnak, azonnal megküldve: 6 frt 90 kr; a még megjelenendő 100 dal postai bérmentes utanküldéssel együtt vagyis 1000 magyar népdal ára 7 frt 80 kr. A folyó évi ötödik évfolyam előfizetési ára bérmentes széküldéssel 10 hóra (10 füzetre, 20 dallammal) 1 frt 80 kr, 5 hóra (5 füzetre 100 dallammal) 90 kr, egy-egy füzet ára (20 dallammal) 25 kr. Előfizetések postautalványon a „Magyar Dal-Album” kiadóhivatalához Győrbe intézendők.

— **Piaczi árjegyzék.** Nagy-Enyed, 1884 május hó 8-ról. Hectoliter tisztabuza 6 ft 75 kr. Rozs 5 ft. Elegybuza 5 ft 50 kr. Törökbuza 5 ft — kr. Zab 4 ft — kr. 100 klgm széna 4 ft 80 kr. 1 klgm. sertés hus 48 kr. marhahus 44 kr. 1 klgm borjúhús 42 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

Dr. MAGYARI KÁROLY.

TÖRÖK BERTALAN. SZILÁGYI FARKAS.

KIADÓ-TULAJDONOS: WOKÁL JÁNOS.

Sz. 5845—1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 82 forint 26 $\frac{1}{2}$ kr. tőke, ennek 6% kamata és 4 forint 65 krajczár költség kielégítése végett végrehajtást szenvedők Vlád Stefan és Vlád Sofiának a krakkói 178 számú telekjegyzőkönyvben A+ 1-3. rendszám alatt foglalt fekvőségei 506 ft megállapított kikiáltási árban Krakkó község előjárósági helyiségében 1884. évi május hó 27-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Krakkó község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden, 1884. évi január hó 30-án.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 5844—1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató Válya Ilána és gyermekei végrehajtást szenvedők 98 ft 75 kr. tőke követeles és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csákyai 161. sz. tjkönyvben A+1-12. rendszám alatti ingatlanokra az árverést 462 ft ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi május hó 26-ik napján délután 3 órakor Csáky község előjárósági helyiségében tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok árának 10%-át készpénzben, vagy 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabály szerű előmervényt átsszolgáltatni.

Kelt Nagy-Enyeden, 1883. decz hó 29-én.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 5846—1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 53 ft 11 $\frac{1}{2}$ kr. tőke és ennek 6% kamata és 5 ft 10 kr. költség követeles kielégítése végett végrehajtást szenvedők Vlád Gligor, Ana és Páraszshivának

a krakkói 183. sz. tjkvben A+ 1. rsz. alatt foglalt 171 frtra becsült beltelkük, 2 r. 615. hr. sz. a 36 frtra becsült 3 r. 3177/1 hr. sz. a foglalt 120 frtra becsült fekvők Krakkó község előjárósági helyiségében 1884. évi május hó 27-én délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Krakkó község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden, 1883. decz. hó 30.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 6968—1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 99 forint 23 krajczár tőke, ennek 1881. december 29-től járó 6% kamata és 4 forint 85 kr. költség kielégítése végett végrehajtást szenvedők öv. Sándru Gávrilláné Freezille Sofiának a krakkói 440 számú telekjvben A+ 1 és 9. rsz. alatt foglalt fekvőségei 392 forintban megállapított kikiáltási árban Krakkó község előjárósági helyiségében 1884. évi május hó 28-án délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Krakkó község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden, 1884. január hó 30-án.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 6969—883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 96 ft 68 kr. tőke, ennek 1881. decz. 29-től járó 6% kamata és 5 forint 95 kr. költség kielégítése végett végrehajtást szenvedők Gyogy Todor, Káveka, Jun, Száveta és Emilian kiskoruknak a krakkói 464 számú tjkvben A+ 7. rendsz. alatt foglalt és özvegy Gyogy Kosztandinának 1/6-od részbeni hasznélvezeti jogával terbel, valamint a krakkói 931. sz. tjkvben öv. Gyogy Kosztandiné Vlád Anna nevén álló A+ 1-6. rsz. alatt foglalt fekvőségei összesen 557. frtban megállapított kikiáltási árban Krakkó község előjárósági helyiségében 1884. évi május hó 31-ikén délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverezés megállapított feltételei a helyi tkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Krakkó község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyeden, 1884. január hó 30-án.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 5186—1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy Brát Vasziáné Nagra, Mária végrehajtató 38 ft 26 kr. tőke és ennek 1877. nov. 9-től járó 6% kamata és 14 forint 56 kr. követeles kielégítése végett végrehajtást szenvedett Opris Niculae Sinyelnek az örményszékési 424 számú telekjvben A+ 1-15. és 17-22. rendszám alatt foglalt fekvőségei 1708 ft 70 kr. kikiáltási árban, mely fekvők közül a 4. rend alatti szőlőt 6 ft, az 5. rend alatt 21 ft 69 kr. és a 6. rend alatt 3 ft 74 kr. szőlő dézsma-váltság terhelő örményszékési község előjárósági helyiségében 1884. évi június hó 4-én délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez lefizetni.

A vételár pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbön az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Örményszékési község előjáróságánál megtekinthetők.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

1884. nov. hó 24-én

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 883—1884.

HIRDETMÉNY.

Vizakna rendezett tanácsú város képviselői testülete, folyó évi ápril hó 28-án tartott közgyűlésében 52 tkönyvi szám alatt hozott határozatával Vizakna város allodiumához tartozó „Nádas“ nevű rétjén átfolyó taporesai patak elposványosodott medrének, a nagyméltóságú közmunka-és közlekedéstügyi m. kir. miniszterium által helyben hagyott tervezet szerint újboli kiásásánál a Visza és taporesai patak egybefolyásának szabályozásánál előforduló munkákat, és pedig:

1. A földmunkát 3285 ft 13 kr.
2. A rözse munkát 373 ft 8 kr.

Összesen: 3658 ft 21 kr.

költség összeggel engedélyezte; mihez képest a felsorolt munkálatok foganatosításának biztosítása céljából folyó év május hava 14-én délelőtt 10 órakor kezdődőleg alulirt tanács irodájában szóbeli ajánlati versenytárgyalás (árlejtés) tartatik.

A költségvetés és részletes építési feltételek alulirt tanácsnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Felhivatnak vállalkozni szándékozók, miszerént a fenn kitett napon és órában a kikiáltási ár 5%-kát tevő készpénzből, vagy annak megfelelő óvadékképes értékpapirokból álló bánatpénzzel ellátva a tanács irodájában személyesen jelenjenek meg.

Vizaknán, 1884. ápril. hó 29-én.

2-2

A városi tanács.

Alapítottatott 1847.

Hoff János
cs. kir. udvari maláta-gyógykészítmény gyáros
Budapest Bécs Graz

59-szer kitüntetve

Nyilvános gyógyjelentések Magyarországból!

Tek. ur! Ön kitűnő maláta-kivonati-egészségi söre igen gyógyhatásos. Tíz havi nehéz betegsémem óta pontosan használok, visszanyertem erőmet. Mellékelve küldök 14 ft 60 kr. további 28 palack maláta kivonati sörért. Szeben, ápr. 1882.

Tangl Vilma.

A napokban vett maláta-egészségi sör és ezukorka küldemény úgy érzem használni fog. Ezért szándékom ezen kitűnő szereket huzamosabban használni. Kérem ismét postautánvét mellett 28 palack sört 15 ft-ért és 4 zacskó ezukrot a 60 kr. mielőbb küldeni. Kiváló tisztelettel

Lugos, 1884. február 10.

Gámán Kálmán, főhadnagy.

A közjó érdekében kinyilatkoztatom, hogy erős hurutom és köhögésem, mely ellen különféle szerek eredménytelenül használtam, a Hoff János-féle maláta-készítmények használatát következében teljesen meggyógyult, minek folytán ezeket minden szenvedőnek a legjobban ajánlhatom.

Budapesten, 1878. ápril 6-án.

Csikász János, m. kir. nonvéd-kapitány.

Kérem vasuton utánvét mellett 28 palackot kitűnő maláta kivonati egészségi söréből és 12 zacskó Hoff-féle mellezokorkát küldeni. — Tisztelettel

Balástelke, per Medgyes 1884. január 28-án.

Gróf Eugen Haller.

Miután az Ön HOFF JÁNOS-féle készítményeit régi időlt s elhanyagolt tudóhurut s emésztési gyengeségemnél a legjobb sikerrel használtam, ennél fogva felkérem Önt, számomra postautánvét mellett mielőbb sziveskedjék 16 palack maláta-kivonati egészségi sört, 2 palack koncentrált maláta-kivonatot s 5 zacskó maláta-mellezokorkát megküldeni.

Csanád-Palota, 1884. február 22-én.

Dr. Wilhelm H. községi orvos.

Maláta-kivonati egészségi sör. — 1 üveg 60 kr. 11 üveg 6 ft.

Hoff concent. maláta-kivonata. Nagy üveg ft 1.12. Kis üveg 70 kr.

Hoff János cs. kir. udvari szállító, cs. kir. tanácsos.

Maláta-kivonati mellezokorka.
Csomagok kék papirban 60, 30, 15 kr.

Maláta egészségi csokoládé.
Ára 1/4 ko. I. frt 1.30. II. 90. és III. frt —60 kr. 1/2 ko. I. frt 2.40. II. frt 1.60. III. 1 frt.

Budapest. Én elismerem, hogy feleségem, ki egész télen át retentő, majdnem fusztató köhögésben szenvedett, az ön Hoff János-féle koncentrált maláta-kivonati használata által azt teljesen elvesztette és most teljesen egészségesben van és jól érzi magát. Kérem sziveskedjen 6 üveg koncentrált maláta kivonatot 1 frt 12 krajczárjával küldeni.

Merschtz István dob-uteza 66.

Négy éven át szenvedtem súlyos mellfájásban, heves köhögéssel és gyakori kihányásokkal egybekötve, minek következtében hosszabb ideig ágyhoz kötve szerfölött elerőtlenedtem is voltam, míg az ön gyógyhatású, valódi Hoff János-féle maláta-kivonati egészségi söréhez folyamodtam. Ezen erősítő és gyógyító Hoff-féle maláta-sörből 24 üveggel, a hozzá tartozó mellezokorkákkal való elhasználása után teljesen meggyógyultam, mit is a szenvedők érdekében nyilvánosságra hozni kérek.

Bahner Ferencz Budapest, váci körút.

Igen tisztelt uram! Hónapok óta szenvedek gégegyulladásban s az eddig használt szerek nemcsak hogy nem használtak semmit, de bajom még inkább nőtt. Négy nap óta kisérlettem az ön maláta-kivonati egészségi sörét s naponta érzem javuláshoz. Kérek egyszersmind 28 palack Hoff-féle maláta kivonati egészségi sört utánvéttel küldeni.

Tisztelettel **Koncz Ferencz** ügyvéd, Rákos-Csabán, Pestmegye 1882. május 1.

Tekint. ur! Teljes egy évig sinlöttem fájdalmas gyomorhurutban és köhögésben, hasztalan volt minden gyógyszer, míg csak ön kitűnő Hoff János-féle maláta-készítményeit nem használtam; néhány hónapja, a köhögés tökéletesen megszűnt, égvagyam ismét megjött s egészségem az ön Hoff János-féle maláta-kivonati egészségi sör által tökéletesen helyreállt. Fogadjja legforróbb köszönetemet. Egyidejűleg egy magyar nyelven írt köszönet-íratot mellékelek, sziveskedjék azt minél szélesebb körben elterjeszteni. Mező-Kovácsháza

Dr. Nagy Lajos, plébános.

Kérem kitűnő maláta-kivonataból saját szükségletemre 10 ft-ért utánvét mellett küldeni.

Krapina Tóplitz, 1884. október 20-án.

Dr. Ritter v. Aigner,
egészségügyi tanácsos.

Kérek 6 palack maláta-sört és 3 font I. rendű csokoládét részemre küldeni. Nagymérvű buskomorságban szenvedek. A csokoládéból mintegy 40 fontot használtam már fel, mert engem igen jól táplál. Midőn 1881-ben személyesen látogattam meg az ön bécsi raktárát, már akkor is megismerem az ön készítményeit. És most 1884. január 5-én, gyógykezelő hírneves orvosom **Dr. Leidesdorf tanár,** udvari tanácsos az ön maláta-sört ajánlotta.

Sasd, (Magyarország) 1884. jan. 11-én.

Dr. Kugler Lipót, ker. orvos és Baranyamegye tiszteletbeli főorvos.

Főraktár: WINKLER JÁNOS úrnál Nagy-Enyeden.

Ny. Wokál János gyórssajtóján Nagy-Enyeden.